

[Victor Gram.]

i mindre grad appellere til ansvarsfølelsen, end hvis hastigheden, således som det er foreslået her, bliver sat efter de forhold, som på ethvert givet tidspunkt gør sig gældende. Det forekommer mig, at man herved pålægger den kørende et betydeligt større personligt ansvar i den enkelte situation, og vi kan bedre ad denne vej nå frem til en færdselskultur, som kan bære den udvikling, der er foregået i de senere år.

Også i denne forbindelse er der utvivlsomt en række betænkeligheder, der trænger sig på, og som det vil være ønskeligt at overveje, og jeg kan tilsige mit partis villige støtte til en drøftelse af disse spørgsmål i et udvalg.

From: Man mærker tydeligt, at det lovforslag, vi her har til behandling, har offentlighedens interesse. Pressen har taget det op til behandling i vid udstrækning, det diskuteres mand og mand imellem, og allerede nu er der givet udtryk for mange forskellige opfattelser.

Jeg tror, sagen vil blive mødt med levende interesse i denne sal, og jeg tror, det vil blive vanskeligt at opnå fuld enighed om disse spørgsmål, fordi der virkelig her foreligger et problem, og fordi der kan anføres mange vægtige argumenter for de forskellige opfattelser. Jeg forudser også, at de meningsforskelligheder, der vil opstå, vil komme til at gå på tværs af de politiske partier. Det er kun velgørende, at det er sådan engang imellem, og dette forslag har da i hvert fald ikke noget som helst med partiprincipper at gøre.

Det, det drejer sig om, er efter min mening at få en lov gennemført, der forener den moderne tids tempo med størst mulig sikkerhed i trafikken. Jeg synes, at den højtærede justitsminister har haft en heldig hånd i så henseende, og jeg takker for det friske initiativ, justitsministeren har udvist ved at løfte denne betydningsfulde sag ud af teoriens endeløse tovtrækkeri til en mere konstruktiv og praktisk løsning.

Jeg forudser også, at der i diskussionen om disse problemer vil opstå en vis divergens mellem de forskellige kategorier af trafikanter. Bilister, cyklister, fodgængere og kuske med hestekøretøjer vil, hvad der er ganske naturligt, se på sagen hver med deres briller ud fra hver deres placering i trafikken. På dette område synes jeg så absolut at

sagen er ganske klar. Landevejene er for os alle, og vi skal alle have lov til at være der. Jeg vil advare imod, at man søger at slå sig til ridder på den ene eller den anden sag. Jeg vil opfordre til, at vi samler os om en ordning, hvor alle berettigede interesser tages med i betragtning.

Med hensyn til § 1 står diskussionen jo mest om, om stop for hovedvej skal være ubetinget. Jeg skal anbefale, at man følger lovforslaget ud fra de argumenter, som justitsministeren har anført i bemærkningerne og i fremsættelsestalen, og som er både logiske og klare, og som jeg ikke finder anledning til at gentage. Det er for mig hovedsagen, at vi nu får en lov, der kan holde i praksis, og som kan gennemføres af politiet, og vi må vel alle erkende, at ubetinget stop ikke vil kunne gennemføres. En lov, som på forhånd alle ved ikke vil blive overholdt, er nu engang af det onde.

Nu ved jeg jo ikke, og justitsministeren kan naturligvis ikke svare på det i dag, hvor mange steder der skal være stop, men jeg går ud fra, at alle steder, hvor der kan være den mindste tvivl, vil der blive markeret stop, sådan at alle de steder, hvor den nuværende ordning opretholdes, er, hvor forholdene klart og utvetydigt taler derfor. Jeg vil derfor gætte på, at stop bliver reglen og almindelig vigepligt bliver undtagelsen. Man må heller ikke glemme, at bestemmelsen om, at en sidevejstrafikant skal markere sin vigepligt ved i god tid at nedsætte farten, inden han kører ud på hovedvej, er både klar og koncis. Det er ikke noget, der bare har været anført i debatten, eller som står i bemærkningerne; det står klart og tydeligt i selve lovparagraffen og får dermed al den autoritet, som dermed følger.

Der er derimod ved at opstå tvivl i mit sind, hvad angår hovedvejstrafikkens forkørselsret, og her er forøvrigt et punkt, hvor jeg mener at lovforslaget virker noget uklart. Den nuværende bestemmelse for sidevejstrafikken er ubetinget vigepligt, men det fremgår lige så tydeligt af lovforslaget, at hovedvejstrafikken alligevel ikke har forkørselsret, og det er det, jeg ikke rigtig kan forstå. Der må naturligvis være en forklaring på, hvad forskel der er på ubetinget vigepligt på den ene side og alligevel ikke forkørselsret på den anden side.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at justitsministeren mener, at forkørsels-